

नहुषा

नाकुलः

नागं

अभावः । तत्पर्यायः । अ २ नो ३ न ४ ।
 रत्नमरः । अत्र ५ अना ६ ना ७ । इति
 भरतः । (यथा, महाभारते । ४ । २४ । १३ ।
 “नहि विद्मो गतिं तेषां वाचं हि नरसत्तमम् ।)
 नहुषः, पुं, (नहुते इति । नह + “पुनहिकलिभ्य
 उवच् ।” उवा । ४ । ७५ । इति कर्नेरि
 कर्मेणि वा उवच् ।) नागमेदः । (यथा,
 महाभारते । १ । ३५ । ६ ।
 “आप्तः करोटकसैव शङ्को नांलिप्रसस्तया ।
 निहानको हेमगुहो नहुषः पिङ्गलस्तथा ।”)
 चक्रवर्तीयराजमेदः । इति मेदिनी । वे, ३८ ।
 स च पुरुरवसो ज्योत्सुस्त्यायुजः सुतः । इति
 पुराणम् । (अयं हि अगस्त्यशपात् अजा-
 गरत्वमाप्तो वनमध्ये बहुकालं स्थितवान् ततः
 कदाचित् भीमं प्रसज्य युधिष्ठिरात् सुक्तिमाप ।
 एतदिवरणं यथा, महाभारते । २ । १८१ ।
 ३३-४५ ।
 “अहं हि दिवि दियेन विमानेन चरन् पुरा ।
 अभिमानेन सतः सन् किञ्चिन्नायदधिक्रियम् ।
 ब्रह्मसिंहेवगन्धर्व्यशराक्षसपन्नगाः
 काराम्भम प्रयच्छन्ति सर्वे जैजोक्त्वाः वनः ।
 चक्षुषा यं प्रमथामि प्राणिनां पृथिवीश्वर ! ।
 तस्य तेजो हराम्याशु तद्धि दृष्टेर्वलं मम ।
 ब्रह्मर्षीणां सहस्रं हि उवाह श्रिविकां मम ।
 स मामपनयो राजन् ! भंशयामास वै श्रियः ।
 तत्र जगत्स्यः पादेन बहन् सृष्टौ मया सुनिः ।
 अगस्त्येन ततोऽसुराक्तो ध्वंस सर्वेति वै वषा ॥
 ततस्तस्मादिमानायात् प्रच्युतच्युतभूषणः ।
 प्रपतन् वृषभेत्तानं याज्ञीभूतमधोमुखम् ।
 अयाचन्तमहं विप्रं प्रापस्थानो भवेदिति ।
 प्रमादात् संप्रकृत्य भगवन् ! चक्षुमहं हि ॥
 ततः स मासुपाचेदं प्रपतन् हृषान्वितः ।
 युधिष्ठितो धर्मेराजः श्रापार्ता मोक्षयिष्यति ॥
 अभिमानस्य चोरस्य पापस्य च नराधिप ! ।
 पक्षे चोषे महाराज ! फलं पुण्यमवाश्रयिषि ॥
 ततो मे विक्षयो जातस्तद्दृष्ट्वा तपसो व्रजम् ।
 ब्रह्म च नाश्रयन्तस्य येन त्वाहमचूनुदम् ॥
 सर्वं दमस्तपो दानमर्चिणा धर्मेनित्यता ।
 साधकानि सदा पुंसां न जातिर्न कुलं वृष ! ॥
 अरिष्ट एव ते भ्राता भीमसेनो महाबलः ।
 खलितेऽसु महाराज ! गमिष्यामि दिवं पुनः ॥
 वैशम्पायन उवाच ।
 इत्युवाचगरं देहं सुहृदा स नहुषो वृषः ।
 दिव्य पपुः समास्थाय गतस्त्रिदिव्यमेव हि ॥ ३॥
 (नक्षति सर्वार्थि भूतानि माययेति । विष्णुः ।
 यथा, महाभारते । १३ । १४६ । ४७ ।
 “दृष्टो विशिष्टः शिष्टैः प्रिष्टकरी नहुषो
 वृषः ॥”)
 नहुषाक्षः, स्त्री, (नहुन् आख्या यस्य ।) तगर-
 पुत्रम् । इति राजनिर्घण्टः ।
 नहुषात्मजः, पुं, (नहुषस्य आत्मजः ।) ययाति-
 राजा । इति पुराणम् । (वाचलिङ्गेऽपि

दृश्यते । तथाहि महाभारते । १ । ७८ । १४ ।
 “अथ तं देशमभ्यागाद्ययतिर्नहुषात्मजः ॥”)
 ना, य, (नह बन्धे + बाहुलकात् डा ।) नहि ।
 अभावः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
 ना, [ऋ] पुं, (नयति नीयते वा । नो प्रापये +
 “नयतेर्ङिच् ॥” उवा । २ । १०१ । इति ऋ प्रथमः ।
 स च ङित् ।) पुरुरवः । इत्यमरः । २ । ६ । ११ ।
 (यथा, माघः । २ । ४२ ।
 “विधाय वैरं वामर्षे नरोरौ य उदाचते ।
 प्रशिष्योदरिचैवं कक्षे शेरते तैरभिमावतम् ॥”)
 नाकः, पुं, (न कं सुखमिति अकं दुःखम् । तन्नाख्य-
 त्तेति ।) खर्गः । इत्यमरः । १ । १ । ६ । (यथा,
 भट्टिः । १ । ४ ।
 “सन्तर्पणो नाकसदां वरेण्यः ॥”
 नभः । इति निघण्टुः । १ । ४ । यथा, महा-
 भारते । १ । १७२ । ६ ।
 “य एष दिवि धियोऽन नाकं याप्नोति तेजसा ॥”
 स्त्री, अक्षजातिविशेषः । यथा, महाभारते ।
 ५ । ६६ । ४० ।
 “काङ्करीकं शुक्रं नाकमखिलजन्मं तथा ।
 सन्तानं गर्भं च घोरमास्यमोदकमष्टमम् ॥
 एतैर्विद्धाः सर्वे एव मरणं यान्ति मानवाः ॥”
 अन्नियजातिविशेषः । यथा, वायुपुराणे ।
 “नव नाकास्तु शोषन्ति पुरीं चम्पावतीं वृषाः ॥”)
 नाकनाथः, पुं, (नाकस्य खर्गस्य नाथः ।) इन्द्रः ।
 इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 नाकनायकः, पुं, (नाकस्य नायकः ।) इन्द्रः ।
 यथा, नैषधे ५ खर्गः ।
 “स अतोऽथ विद्यन्मरगाधं
 नाकनायकनिजेतनमाम् ॥”
 नाकनायकपुरोहितः, पुं, (नाकनायकस्य इन्द्रस्य
 पुरोहितः ।) दृहस्यतिः । यथा,—
 “सौषधमेतन्नयदुनुस्थितो
 नाकनायकपुरोहितः शुभः ॥”
 इति ज्योतिषतत्त्वम् ॥
 नाकी, [न्] पुं, (नाकः खर्गो वाचस्थानत्वेना-
 ख्यस्येति । नाक + इनिः ।) देवता । इति
 हेमचन्द्रः ॥ (यथा, राजेन्द्रकण्ठपुरे । ६ ।
 “देवाकरावय नाकिनां पुरि वृषां लोके पुरे
 भोगिनाम् ॥”)
 नाकुः, पुं, (नच्यतेऽनेनेति । नम + “प्रलिपाटि-
 नमिनिषण्णां गुक्पटिनाकिधत्तम् ॥” उवा ।
 १ । १६ । इति उः धातोर्नाकिः । इकार उच्चा-
 रणाच् ।) वल्लीकः । इत्यमरः । २ । १ । १४ ॥
 सुनिविशेषः । पर्यन्तः । इति मेदिनी के, २७ ॥
 नाकुलः, पुं, (नकुलस्य गोत्रापत्यम् । नकुल +
 “कृत्वायकृत्वाङ्कुत्वाङ् ॥” ४ । १ । ११४ ।
 इत्यङ् ।) नकुलपुत्रः । इति सिद्धान्तकौस्तुभे ।
 (यथा, महाभारते । ६ । ४७ । ५१ ।
 “श्वराः कुक्षुवाचैव वन्वाच सह नाकुलैः ।
 नकुलः सहदेवश्च वामं पंचं समाश्रिताः ॥”
 तन्वविशेषः, स्त्री, यथा, कूर्मेपुराणे ।

“एवं सम्मोक्षितो वदो माघवेन सुरारिणा ।
 चकार मोहशास्त्राणि केशवोऽपि शिवेरितः ॥
 कापालं नाकुलं वामं भैरवं पूर्वेपश्चिमम् ।
 पश्चरात्रं पाशुपतं तथाभ्यानि सहस्रशः ॥”
 नकुलस्येदम् । तस्येदमित्यङ् ।) नकुलसम्बन्धिनि-
 च्चि ॥ (न आकुलः इति विग्रहे । अनाकुलश्च ।)
 नाकुली, स्त्री, (नकुलेन दृष्टा पीता वा । नकुल +
 अङ् + डीप् ।) कुक्षुटीकन्दः । राक्षा । चविका ।
 इति मेदिनी । वे, १०१ ॥ यवतिक्ता । अतकण्ट-
 कारी । कन्दविशेषः । नाह इति ख्याता ॥
 तत्पर्यायः । सर्पगन्धा २ सुगन्धा ३ रक्त-
 पत्रिका ४ ईश्वरी ५ नागगन्धा ६ अहिभुक् ७
 सरसा ८ सर्पादनी ९ आलगात्वा १० । अस्या
 गुणाः । तिक्तत्वम् । कटुत्वम् । उष्णत्वम् ।
 त्रिदोषानेकापिघनाशिलश्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
 नाचचं, स्त्री (नचचस्येदमिति । नचच + “तस्ये-
 दम् ॥” ४ । ३ । १२० । इति अङ् ।) नचच-
 सम्बन्धि । (यथा, सूर्यसिद्धान्ते । १४ । १५ ।
 “भचक्रभ्रमं नित्यं नाचचं दिनसुच्यते ।
 नचचनाका मावास्तु ज्ञेयाः पर्यान्नायोगतः ॥”)
 मासविशेषः, पुं । स च द्विविधः । सप्तविंशति-
 नचचात्मक एकः । यथा, विष्णुधर्मोत्तरे ।
 “नचचसप्तत्रय्ययानि चैन्दो-
 मानेन कुर्वाद्भगवत्तन्केन ।”
 सप्तविंशतिनचचात्मकेन ।
 “सर्वैर्चपरिवर्तैश्च नाचच इह चोच्यते ।”
 सप्तविंशतिनचचाधष्ठिप्रो नाचचः । अस्य
 प्रयोजनं नचचसन्तारौ । जन्मनचचं शनिभौम-
 बारयोगे मनोदुःखदाने च । यथा, दौषि-
 कायाम् ।
 “जन्मार्थे यदि स्थातां वारो भीमशनेश्वरौ ।
 स मासः कलातो नाम मनोदुःखप्रदायकः ॥”
 द्वितीयः षष्टिरकात्मकनचचभोगकालरूपदिन-
 चिंशदात्मकः । यथा, सूर्यसिद्धान्ते । १ । १२ ।
 “नाङ्गीवष्टा तु नाचचमहोरात्रं प्रपद्यते ।
 तत्रिंशता भवेन्मासः चावगोऽर्कोदयेत्तथा ॥”
 द्वितीयस्य प्रयोजनं चायुर्गणनायाम् । यथा,
 “आयुर्दये स्मृतं प्राज्ञैर्नाचचं षष्टिनाशिवान् ॥”
 इति मनमासतत्त्वम् ॥
 नाचचिकः, पुं, (नचचारागतः । नचच + टच् ।)
 नाचचमासः । यथा, शब्दरत्नावल्याम् ।
 “नचचमयनेनैव नाचचिक उदाहृतः ॥”
 नाचचिकी, स्त्री, (नाचचिक + डीप् ।) नचच-
 दशा । यथा, “कौी नाचचिकी दशा ।” इति
 ज्योतिषम् । अस्या विवरणं दशाशब्दे द्रष्टव्यम् ॥
 नचचसम्बन्धिनि, चि ॥
 नागं, स्त्री, (नगे पर्यन्ते भवम् । नग + अङ् ।)
 रङ्गम् । सौख्यम् । (अस्य पर्यायो यथा,—
 “नागं महाबलं चीनं पिष्टं योगेऽसौख्यकम् ॥”
 इति वैदिकरत्नमाकायाम् ॥)
 कारवविशेषः । इति मेदिनी । गे, ६ ॥ नाग-
 कारवजातपक्षम् । तथा,—